

lade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, med hvor langt Mellemrum disse Prøver for Postelever ville finde Sted; thi kunne de, som allerede nævnt, finde Sted efter en kortere Tidsfrist, er der meget, der taler for at vedtage Underændringsforslaget.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Ved Udarbejdelsen af Forslaget til Kontorholdslov for Postvæsenet har jeg bestræbt mig for saa meget som muligt at faa det til at blive et virkeligt Kontorholdslovsforslag. Sagen er nemlig den, at medens Kontorholdslovene, saa vidt mig bekendt, for alle andre Embeders Vedkommende, for hvilke der i Henhold til Lønningsloven af 1870 § 8 hvert femte Aar skal gives Kontorholdslove, kun ere Kontorholdslove, der fastsætte Kontorholdsgodtgørelsen for hvert enkelt af de indenfor den paagældende Etat omhandlede Embeder, har det for Postvæsenet — jeg kunde fristes til at sige desværre, men det er medført af Omstændighederne — hele Tiden været saaledes, at Kontorholdsloven tillige har været et Stykke Lønningslov. Efter at vi have faaet Lønningsloven af 1908 — for Resten ogsaa før, men navnlig efter — hvorefter alt Personale under Postvæsenet enten har kongelig Ansættelse eller antages af Generaldirektoratet, er der i og for sig ikke nogen rigtig Mening i at opretholde, at en Kontorholdslov tillige skal være et Stykke Lønningslov; vi maatte kunne nøjes med Lønningsloven, og Kontorholdsloven maatte kunne indskrænkes til at være en blot og bar Kontorholdslov, det vil sige, en Lov, der fastsætter, hvad Kontorholdsgodtgørelsen skal være for hvert af de i Loven nævnte Embeder.

Jeg bestræbte mig derfor under Udarbejdelsen af Lovforslaget for, nu da jeg syntes, Betingelserne være til Stede, i saa høj Grad som muligt at holde mig til det, som jeg mener er det rigtige: at en Kontorholdslov er en Kontorholdslov og intet andet. Helt ud turde jeg dog ikke forlange det gennemført, idet jeg maatte erkende, at de Bestemmelser, der staa her i Lovforslagets § 2, men som vistnok i den gældende Lov ere i § 4, ikke kunne undværes. Hvis Udgifterne til Kontorhold, d. v. s. Belysning, Rengøring, Opvarmning o. s. v., blive væsentligt større paa Grund af Lokalernes Udvidelse eller Forandring i Postgangen, der medfører Tjeneste paa andre Tider af Døgnet, end man tidligere har kunnet beregne, vilde det være Uret mod

den paagældende Postmester, om han i den resterende Del af 5-Aars Perioden skulde afholde saadanne forøgede Udgifter, der vare en Følge af, at der af den øverste Administration og Rigsdagen i Forening var foretaget Forandringer, Ombygninger o. s. v., der havde medført disse forøgede Udgifter. Erkendelsen af, at saadanne Forhold kunne indtræde, har altsaa medført, at jeg er gaaet med til at sætte de Bestemmelser ind, der findes i Lovforslagets § 2, og som ere noget specielt for Postvæsenet; saa vidt mig bekendt findes de ikke i nogen Kontorholdslov for noget som helst andet Embede i Landet end netop Postmester-Embederne. Det har Udvalget ogsaa erkendt. Ordføreren henstillede, at denne Bemyndigelse til paa den Maade at gaa op med Kontorholdsgodtgørelsen ikke blev benyttet i større Udstrækning end nødvendigt, og det er en Selvfølge, at jeg skal tage denne Henstilling ad notam. Jeg har i øvrigt i saa Henseende gjort, hvad jeg kunde, for at vi ikke skulde komme højere op end nødvendigt, men der er visse Steder, hvor det maa erkendes, at den paagældende Postmester ikke ved egen Skyld har foranlediget den højere Kontorholdsgodtgørelse, og som Følge deraf have vi anset det for rigtig at foreslaa paa Finansloven den nødvendige Forhøjelse eller det nødvendige Kontorholdstillæg, som det er blevet kaldt, og naar et saadant er bevilget af Rigsdagen for den tilbageværende Del af 5-Aars Perioden, er det en Selvfølge, at den paagældende Postmester faar det udbetalt.

Udvalget eller et Flertal af Udvalget har ved Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4 foreslaaet at genindsætte nogle Bestemmelser, som — havde jeg nær sagt — tage Sigte paa igen at gøre Kontorholdsloven til en delvis Lønningslov. Efter hvad jeg har sagt, ville Tingets ærede Medlemmer forstaa, at jeg ikke er særlig begejstret for disse Ændringsforslag. Jeg havde haabet, at vi skulde have rensset Kontorholdsloven saaledes, at den blev en blot Kontorholdslov og intet andet. Men paa den anden Side erkender jeg, at man maaske med nogen Ret kan sige, at de Bestemmelser, der staa i Kontorholdsloven af 1907, maa opretholdes, indtil man faar tilsvarende Bestemmelser i Lønningslov eller paa anden Maade. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de Bevillinger m. v., vi have paa Finansloven paa de paagældende Omraader, i Virkeligheden ere fornøden Hjemmel for Ministeriet til at opretholde den Praksis, der blev indført ved Løven af